

gjort den Bemærkning — og det har saa meget mere Bægt, som det er imod deres egen Interesse —, at i og for sig kan man ikke tillægge Skydningen af Harene i September. Maaned nogen stor Betydning, fordi Haren paa den Maastid ikke kan holde sig, og dens Værdi derfor er saa meget ringere. Naar man dertil føjer, at det netop er September Maaned, som er den, der stærkest kaldes Sægerne ud, naar Kornet er af Marken, inden den noget barskere Maastid er indtraadt, vil man se, at alle Hensyn stemme overens deri, at September Maaned maa anses for at være den allerfarligste for Harejagten. Seg kan derfor ikke se rettere end, at vil man virkelig have praktiske Fredningsbestemmelser for Haren, bør man fastholde Lovforslagets oprindelige Tanke og blive staaende ved den 1ste Oktober. Seg har ikke turdet gaa videre, skjøndt man fra flere Sider har ønsket det; men kan man opnaa en Fredningstid fra 1ste Oktober til 1ste Januar, tror jeg, at man har opnaaet noget Væsentligt; naar man derimod blot faar Fredningsbestemmelser for Januar, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch) har foreslaaet, tror jeg, det vil være uden nogen væsentlig Betydning. Seg vil derfor tillade mig at anbefale Thinget at blive staaende ved den Bestemmelse, som indeholdes i det af os stillede Vædringsforslag under Nr. 1. — Seg skal strax nævne, at med Hensyn til Algerhøns er den samme Betragtning bleven gjort gjældende med stor Styrke fra forskellige Sider, og man har navnlig sagt, at unge Algerhøns, Kyllingerne, i September Maaned ere saa smaa, at heller ikke det har nogen videre Interesse at skyde dem, medens de ogsaa i September Maaned ere saa overordentlig lette at komme til, idet det er saa let at skyde dem; men i Oktober Maaned, naar de blive større, have de i sig selv meget bedre Evtner til at unddrage sig Sægerens Efterstræbelser. Ogsaa for dem er September Maaned den farligste, og jeg har faaet adskillige Henvendelser i samme Retning, om man ikke kunde faae Fredningsbestemmelserne for Algerhøns ligesom for Harene udstrakte til 1ste Oktober, om ikke længere. Udskillige vilde gaa saavidt, at de mente, at, naar man overhovedet vilde bevare Algerhønsene, skulde man træffe midlertidige Fredningsbestemmelser for dem ligesom for Urfluglene, saaledes, at de fuldstændig frededes visse Aar. Saavidt have vi ikke turdet gaa; men dersom der her under Forhandlingerne skulde falde Udtalelser, som støtte den Tanke at udvide Fredningsbestemmelserne for Algerhønsene ogsaa til 1ste Oktober, skal jeg være villig til at slutte mig dertil. Det vilde have den Fordel, at de vigtigste Bildsforter her i Landet, Harene og Algerhøns, havde samme Fredningstid, og at Sægerne, som gaar ud for at skyde, ikke kunne behandle de to Bildsforter paa forskellig Maade i September Maaned. Dette vil jeg altsaa henstille til de Herrer, hvad de

derom ville dømmes, om der kunde være Stemmning for at gaa dette Strid videre med Hensyn til Algerhønsene. Med Hensyn til Urfluglene har det ærede Medlem for Odense fuldstændig Ret i, at, naar denne Bestemmelse træffes, at Urfluglene skulle være fredede, rammer det ogsaa Urflugle, som indføres fra Sverrig og Norge. Seg har været mig dette bevidst, og det er forsaavidt ikke nogen Feiltagelse; men jeg tror ikke, at der bør tillægges Indførelsen af disse saa stor Betydning, og jeg antager, at selve Bestanden af Urflugle i Sverrig og Norge ikke er saa righoldig, at der ikke ogsaa der snart vil blive Spørgsmaal om at træffe Fredningsbestemmelser for dem. Forøvrigt skal jeg give det ærede Medlem Ret i, at der er nogen Inkonsekvens deri, navnlig, hvis det Forslag vedtages, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Bry), vilde derved ogsaa været givet Anledning til i denne Bestemmelse at indføre Urflugle som ikke tilladte til Salg indenfor visse nærmere givne Fredningstider; men der er den Vanskelighed derved, at, medens det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds's Forslag under Nr. 9 om Tilladelse til Faldbydelsen af Tjurer, Sjerper og Nyper ikke omhandler andre Fugle end ubelandste, saa er Urfluglen af den Beskaffenhed, at den endnu i enkelte Exemplarer findes hertilands, og at det vil være ulige vanskelige at fikke sig, at en Urflugl, som sælges her, er indført og ikke stuet her i Landet; men man kan naturligvis sørge for, at der træffes saadanne Bestemmelser — ligesom der allerede findes for Nyper — at det skal kunne bevises, forsaavidt de skulle sælges hele Aaret rundt, at de ere indførte fra Island, og jeg skal i saa Fald heller ikke for mit Vedkommende modsætte mig et saadant Forslag. Dette gjælder altsaa med Hensyn til Lovforslagets § 1, og jeg skal gjentage, at vi ønske Vædringsforslaget under Nr. 1 vedtaget. Forslaget Nr. 3, der er stillet af det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen), er ogsaa dels kun en Redaktion, men, som det forekommer mig, vistnok uheldigere end den af os foreslaaede, dels ligeledes en Forandring af Fredningstiden for Harene fra 1ste Oktober til 12te September og gaar altsaa ind under det Forslag, jeg allerede har imødegaaet. Til § 1 er der af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) stillet Forslag om at optage Fredningsbestemmelser for Ræven. Ræven er os jo en gammel Bekjendt, og alle de, der fæde her i Thinget i 1871, ville erindre, at den gav Anledning til stor Strid. Det er et af de Forslag, jeg er bleven mest ængstelig ved at se fremsat, thi jeg kan jo ikke vide, hvilke Resultater det vil medføre. Seg kjenner jo alle de Grunde, der tale for og imod Ræven, og jeg maa sige til, at jeg er ikke istand til at fælde nogen afgjørende Dom over ham; han gjør vistnok Gavn, men vistnok ogsaa megen